A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2018. április 11.* [i]

„Közös kül- és biztonságpolitika – Az Európai Unió Bosznia-Hercegovinában folytatott rendőri missziójához kirendelt nemzeti alkalmazott – Átcsoportosítási határozat – Az EUPM misszióvezetőjének a kirendelt nemzeti alkalmazott átcsoportosításáról való határozathozatalra vonatkozó hatásköre – Indokolási kötelezettség – Hatáskörrel való visszaélés – Nyilvánvaló értékelési hiba – Lelki zaklatás”

A T-271/10. RENV. sz. ügyben,

H (képviseli: M. Velardo ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: A. Vitro és F. Naert, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

elsősorban egyrészt az Európai Unió Bosznia-Hercegovinában folytatott rendőri missziója (EUPM) személyzeti vezetője által 2010. április 7-én hozott, a felperest a Banja Luka-i (Bosznia-Hercegovina) regionális irodába „Criminal Justice Adviser – Prosecutor” munkakörbe átcsoportosító határozat, másrészt a Bosznia-Hercegovinában folytatott EUPM-ről szóló, 2009. december 8-i 2009/906/KKBP tanácsi határozat (HL 2009. L 322., 22. o.) 6. cikke szerinti EUPM-misszióvezető által 2010. április 30-án hozott, a 2010. április 7-i határozatot helybenhagyó határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme, és másodsorban a felperes által állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránt az EUMSZ 268. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: G. Berardis elnök, S. Papasavvas és O. Spineanu-Matei (előadó) bírák,

hivatalvezető: C. Heeren tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2017. szeptember 13-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet[1]

I. A jogvita előzményei

1 Az Európai Unió Rendőri Misszióját (EUPM) az Európai Unió Rendőri Missziójáról szóló, 2002. március 11-i 2002/210/KKBP tanácsi együttes fellépés (HL 2002. L 70., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 278. o.) hozta létre annak érdekében, hogy biztosítsa az Egyesült Nemzetek Nemzetközi Rendőri Munkacsoportjának további fenntartását Bosznia-Hercegovinában.

2 Az EUPM 2003. január 1-jén kezdte meg működését, majd a missziót több alkalommal meghosszabbították, többek között a Bosznia-Hercegovinában folytatott EUPM-ről szóló, 2009. december 8-i 2009/906/KKBP tanácsi határozattal (HL 2009. L 322., 22. o.), és végül 2012. június 30-án fejezte be a működését.

3 A felperes, H, egy olasz igazságügyi tisztviselő, akit az olasz igazságügyi miniszter 2008. október 16-i rendeletével 2008. november 14-től „Criminal Justice Unit Adviser”-i feladatok ellátása érdekében rendeltek ki a szarajevói (Bosznia-Hercegovina) EUPM-hez.

4 Az olasz igazságügyi miniszter 2009. április 7-i és 2009. december 9-i rendeletei a felperes kirendelését „Chief of Legal Officer” feladatkör ellátása érdekében 2009. december 31-ig, majd 2010. december 31-ig meghosszabbították.

[omissis]

6 Az EUPM személyzeti vezetője által aláírt, 2010. április 7-i határozattal a fellebbezőt – operatív okokból – 2010. április 19-től „Criminal Justice Adviser – Prosecutor” munkakörbe csoportosították át a Banja Luka-i (Bosznia-Hercegovina) regionális irodába (a továbbiakban: 2010. április 7-i határozat).

[omissis]

8 A 2009/906 határozat 6. cikkében meghatározott misszióvezető az általa aláírt 2010. április 30-i határozattal helybenhagyta a 2010. április 7-i határozatot. Ekkor kifejtette, hogy e 2010. április 7-i határozatot ő maga hozta, és hogy a fellebbező operatív okokból történő átcsoportosítására azért volt szükség, hogy büntetőjogi tanácsadó álljon a Banja Luka-i iroda rendelkezésére (a továbbiakban: 2010. április 30-i határozat).

[omissis]

II. A Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás a visszautalást megelőzően

10 A Törvényszék Hivatalához 2010. június 16-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette az Európai Unió Tanácsa, az Európai Bizottság és az EUPM ellen irányuló, a 2010. április 7-i és 2010. április 30-i határozatok (a továbbiakban együttesen: megtámadott határozatok) megsemmisítése iránti jelen keresetet.

[omissis]

12 A 2014. július 10-i H kontra Tanács és társai végzésével (T-271/10, nem tették közzé; a továbbiakban: eredeti végzés, EU:T:2014:702) a Törvényszék a hatáskörének hiányára hivatkozva elfogadhatatlanként elutasította a keresetet.

1 A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

[omissis]

14 A 2016. július 19-i H kontra Tanács és Bizottság ítéletével (C-455/14 P, a továbbiakban: a fellebbezés tárgyában hozott ítélet, EU:C:2016:569) a Bíróság hatályon kívül helyezte az eredeti végzést, a keresetet a Bizottság és az EUPM ellen irányuló részében elfogadhatatlanként elutasította, míg a keresetnek a Tanács ellen irányuló részéről való érdemi határozathozatal érdekében visszautalta az ügyet a Törvényszék elé, a költségekről pedig nem határozott.

15 A Bíróság a fellebbezés tárgyában hozott ítélet 58. és 59. pontjában lényegében kimondta, hogy a vitatott határozatok, mivel a fellebbezőnek a Bosznia-Hercegovinában folytatott EUPM-en belüli átcsoportosítására vonatkoznak, olyan személyzeti igazgatási aktusoknak minősülnek, amelyek célja a misszió tagjainak a műveleti területen való átcsoportosítása. Megállapítása szerint ezek a határozatok, bár a közös kül- és biztonságpolitikával (KKBP) összefüggésben fogadták el azokat, nem minősülnek az EUSZ 24. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és az EUMSZ 275. cikk első bekezdésében meghatározott jogi aktusoknak. A Bíróság megállapította, hogy ennek következtében e határozatok az uniós bíróság hatáskörébe tartoznak, majd pontosította, hogy ez a hatáskör az említett jogi aktusok jogszerűségének felülvizsgálatát illetően az EUMSZ 263. cikkből, illetve a szerződésen kívüli felelősséggel kapcsolatos jogvitákat illetően az EUMSZ 340. cikk második bekezdésével összefüggésben értelmezett EUMSZ 268. cikkből következik, figyelembe véve az EUSZ 19. cikk (1) bekezdését és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkét.

[omissis]

V. A jogkérdésről

[omissis]

B. A megsemmisítés iránti kérelemről

[omissis]

2. Az ügy érdeméről

[omissis]

a) A 2009/906 határozat rendelkezéseinek megsértésére alapított első jogalapról

[omissis]

1) Az EUPM misszióvezetőjének a személyzet átcsoportosításával kapcsolatos határozathozatalra vonatkozó hatáskörének hiányára alapított, első részről

[omissis]

46 Először és mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a 2009/906 határozat nem tartalmaz az EUPM személyzetének átcsoportosításával kapcsolatos hatáskörre vonatkozó különleges rendelkezéseket.

47 Másodszor rá kell mutatni arra, hogy a 2009/906 határozat, jóllehet használja az „operatív irányítás”, a „stratégiai szint” és a „helyszín”, valamint a „parancsnoklás” és az „ellenőrzés” fogalmát, ezek egyikét sem határozza meg.

48 E tekintetben a 2009/906 határozat általános rendszeréből mindössze az tűnik ki, hogy az EUPM misszióvezetője a misszióért felelős személyként gyakorolja annak „helyszíni parancsnoklását és ellenőrzését”, különösen a polgári műveleti parancsnok által „kirendelt”, a „közreműködő államokból érkező” személyi állomány, csoportok és egységek felett. Egyébiránt az EUPM misszióvezetőjének feladata a Bosznia-Hercegovinában folytatott EUPM koordinálásának és napi irányításának biztosítása, e misszió hatékony helyszíni tevékenysége érdekében megadva a szükséges utasításokat a „teljes” személyzetnek (lásd ebben az értelemben: a fellebbezés tárgyában hozott ítélet 52. pontja).

49 E körülmények között annak meghatározásakor, hogy ki jogosult az EUPM személyzetének átcsoportosítására, figyelembe kell venni nemcsak a 2009/906 határozat kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, valamint annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is, amelynek a részét képezi.

50 A szabályozási környezetet illetően nem vitatott, hogy a 2002/210 együttes fellépéssel létrehozott EUPM volt a közös európai biztonság- és védelempolitika (KEBVP) – később közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) – keretében megszervezett első, a katonai műveletek tervezési és parancsnoklási modelljén alapuló, nem végrehajtási jellegű uniós polgári misszió.

51 A 2002/210 együttes fellépésből kitűnik, hogy az EUPM működésének megkezdését 2003. január 1-jére tűzték ki. A Tanács ezért egy tervezőcsoport legkésőbb 2002. április 1-jéig való létrehozataláról rendelkezett, amely csoport vezetője lett 2003. január 1-jétől az EUPM misszióvezetője. Az említett vezetőnek mindezen időszak alatt támogatást kellett nyújtania a Tanács Főtitkársága számára a misszió műveleti koncepciójának (CONOPS) kidolgozásához. A tervezőcsoport ezt követően kidolgozta a műveleti tervet (OPLAN), és szabályozta az EUPM létrehozásához szükséges valamennyi technikai eszközt. A Tanács később jóváhagyta a CONOPS-ot és az OPLAN-t, hogy a misszió a tervezett időpontban megkezdhesse a tevékenységeit.

52 A 2002/210 együttes fellépésből szintén kitűnik, hogy első megbízatási ideje alatt, azaz 2003 és 2005 között az EUPM egy szarajevói (Bosznia-Hercegovina) főparancsnokságból állt, amelyet többek között az EUPM misszióvezetője és változó számú összekötő tiszt alkotott, amely utóbbiak más nemzetközi szervezetekkel működtek együtt a helyszínen. Ezenfelül megfigyelő egységeket rendeltek ki a boszniai és hercegovinai rendőrség különböző „közép- és felső szintű” egységeihez. Az uniós tagállamok által kiküldött rendőrtiszteken felül az EUPM szerződéses alapon nemzetközi polgári személyzetet és helyi személyzetet is toborozhatott. A tagállamok vagy az uniós intézmények emellett nemzetközi polgári személyzet kiküldése útján is részt vehettek a misszióban.

53 Az EUPM megbízatása és mérete ezt követően rendszeresen módosult.

54 Az EUPM-et az EUSZ 28. cikk és EUSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján 2009-ben a KKBP szerves részét képező KBVP keretében elfogadott és foganatosított uniós operatív intézkedésként határozták meg, amely a 2009/906 határozat 2. cikkének első bekezdésével összhangban lényegében arra irányul, hogy segítséget nyújtson Bosznia-Hercegovina megfelelő bűnüldöző szerveinek a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelemben.

55 A 2009/906 határozat 4. cikke (2) bekezdésének második mondata alapján a Tanács jóváhagyta az EUPM új műveleti tervét, amelyet később az említett határozat 10. cikke (1) bekezdésének második mondata alapján a Politikai és Biztonsági Bizottság (PBB) módosított és tett naprakésszé az EUSZ 38. cikk harmadik bekezdésével összhangban.

56 Újabb megbízatása keretében az EUPM-nek különösen az állami szintű bűnüldöző szervekre, a rendőrség és az ügyészség közötti kapcsolatok megerősítésére, valamint a regionális és nemzetközi együttműködésre kellett helyeznie a hangsúlyt. Ezenfelül megváltoztatták a misszió felépítését azzal, hogy a főparancsnokságon, illetve a rendőrségen belüli egységeken felül négy regionális irodát hoztak létre Szarajevóban, Banja Lukában, Mostarban és Tuzlában.

57 Az EUPM misszióvezetője által hozott határozatnak ezen általános összefüggéseire tekintettel kell megvizsgálni e misszióvezető arra vonatkozó hatáskörét, hogy a felperest a szarajevói főparancsnokságról a Banja Luka-i regionális irodába csoportosítsa át.

58 Mindenekelőtt rá kell mutatni arra, hogy az EUSZ 24. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint a „[KKBP] külön szabályok és eljárások hatálya alá tartozik[, és azt] az Európai Tanács és a Tanács egyhangúlag határozza meg és hajtja végre”.

59 E tekintetben először is nem vitatott, hogy az EUPM létrehozásának időpontjában az Unió intézményi felépítése nem ismerte sem a polgári tervezési és végrehajtási szolgálat (CPCC) mint a KBVP hatálya alá tartozó polgári válságkezelési missziók tervezésével, végrehajtásával, lefolytatásával és értékelésével megbízott egység, sem a polgári műveleti parancsnok fogalmát.

60 A Tanács 2007. június 18-án jóváhagyta az Európai Unió polgári válságkezelési műveleteinek parancsnoklási és irányítási struktúrájára vonatkozó iránymutatásokat (a továbbiakban: a parancsnoklási és irányítási struktúrára vonatkozó iránymutatások), amelyek különösen arról rendelkeznek, hogy a stratégiai szintű parancsnoklást és ellenőrzést valamennyi polgári válságkezelési művelet tervezése és lefolytatása tekintetében egy polgári műveleti parancsnok gyakorolja, a Politikai és Biztonsági Bizottság (PBB) politikai ellenőrzése és stratégiai irányítása mellett és a főtitkár/KKBP-főképviselő átfogó felügyelete alatt, továbbá hogy minden polgári válságkezelési műveletre vonatkozóan a Tanács Főtitkárságán belül létrehozott polgári tervezési és végrehajtási szolgálat igazgatója lesz a polgári műveleti parancsnok.

61 Ezért valamennyi polgári művelet esetén a CPCC igazgatója lesz a parancsnok, az EUPM misszióvezetőjének helyszíni támogatása mellett, amely utóbbi rendelkezik a neki alárendelt személyzet feletti valamennyi hagyományos ellenőrzési és parancsnoklási hatáskörrel. A parancsnoki lánc egybefonódik a PBB-vel, amely a művelet politikai ellenőrzését és stratégiai irányítását gyakorolja a Tanács irányítása alatt.

62 Ebben az összefüggésben az EUPM-et 2008. január 1-jei kezdettel meghosszabbító, az Európai Unió Bosznia-Hercegovinában folytatott rendfenntartó missziójáról (EUPM) szóló, 2007. november 19-i 2007/749/KKBP tanácsi együttes fellépés 5. cikke (HL 2007. L 303., 40. o.) a CPCC igazgatóját nevezte ki az EUPM polgári műveleti parancsnokának.

63 A 2007/749 együttes fellépés 5. cikke (1) és (4) bekezdésének, valamint a 2009/906 határozat 5. cikke (1) és (4) bekezdésének együttes olvasatából kitűnik, hogy a nemzeti hatóságok a közreműködésüket jelentő személyi állományuk, csoportjaik és egységeik „operatív irányítását” az EUPM polgári műveleti parancsnokára ruházták át.

64 Ráadásul a 2009/906 határozat 5. és 6. cikkének együttes olvasatából kitűnik, hogy a polgári műveleti parancsnok az EUPM feletti stratégiai szintű parancsnoklást és ellenőrzést, míg az EUPM misszióvezetője a helyszíni parancsnoklást és ellenőrzést gyakorolja.

65 Másodszor, szintén nem vitatott, hogy a KBVP hatálya alá tartozó, az EUSZ 43. cikk alapján folytatott hagyományos missziók és műveletek esetében a tervezés és a végrehajtás a válságkezelési eljárásokkal összhangban az Európai Külügyi Szolgálaton (EKSZ) belül zajlik. Az említett eljárások értelmében az EKSZ feladata különösen a tervezési dokumentumok, így a műveleti koncepció (CONOPS) és a műveleti terv kidolgozása, a végrehajtás feltételeinek meghatározása, továbbá az EKSZ felel a missziót kiszolgáló erők generálásáért is. Ezt követően a Tanács feladata mindezek jóváhagyása.

66 E körülmények között meg kell állapítani, hogy mivel a 2009/906 határozat nem tartalmaz kifejezett rendelkezéseket arra nézve, hogy kinek a hatáskörébe tartozik az EUPM személyzetének misszión belüli átcsoportosítása, az említett határozatot a műveleti terv és a parancsnoklási és irányítási struktúrára vonatkozó iránymutatások egészítik ki.

67 Márpedig a 2009. évi műveleti tervnek a Tanács által egy pervezető intézkedés nyomán benyújtott, minősítés alól részlegesen feloldott változata 5.3. pontja második bekezdése értelmében „végső soron a misszióvezető hatáskörébe tartozik a személyzet kinevezése, és általában e misszióvezető felel a személyzet beosztásáért”. Ugyanezen pont harmadik bekezdése tartalmazza az EUPM-en belüli álláshelyek betöltésének kritériumait, amelyek között a misszió szükségletei is szerepelnek. Ehhez hasonlóan az EUPM misszióvezetőjének a személyzet beosztására vonatkozó hatásköre a műveleti terv „Személyzeti igazgatás” című M. mellékletének olvasatából is kitűnik, amely részletezi a felvételi feltételeket és a misszióvezető ezzel kapcsolatos hatásköreit, megjelölve, hogy „végső soron a misszióvezető hatáskörébe tartozik a személyzet kinevezése, és általában e misszióvezető felel a személyzet beosztásáért, nemzetközi és helyi szinten egyaránt”. Végül a műveleti terv „Szabványos működési eljárások” című D. melléklete 2. pontjának a személyzet beosztására vonatkozó harmadik bekezdése pontosítja, hogy „[a] misszióvezető jogosult a beosztással és/vagy átcsoportosítással kapcsolatos határozathozatalra”.

68 Ezenfelül a parancsnoklási és irányítási struktúrára vonatkozó iránymutatások 6. pontja (1) bekezdésének c) pontja értelmében az operatív irányítás (OPCON) a fogalommeghatározása szerint „a misszió rendelkezésére álló személyeknek, csapatoknak és egységeknek a KBVP-ért felelős személy alá rendelése, hogy ez utóbbi elláthassa a rendszerint a feladatkör, az idő vagy a helyszín szempontjából behatárolt különleges megbízásokat vagy feladatokat; továbbá e személyeket kirendelhesse, és az operatív irányítást, a stratégiai parancsnoklást vagy a szükségesnek ítélt irányítást magának fenntartsa, vagy azt átruházza”.

69 Ebből következik, hogy a misszióvezető által gyakorolt „helyszíni” operatív irányítás szükségszerűen magában foglalja annak lehetőségét, hogy a misszióvezető a misszió megvalósítása érdekében mielőbb meghozza a személyzet átcsoportosítását is magában foglaló határozatokat, illetve a tagállamok által kiküldött személyeket e határozatok hatálya alá vonja.

70 A fenti 64. és 67–69. pontban említett rendelkezésekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a polgári műveleti parancsnok, aki a PBB politikai ellenőrzése és stratégiai irányítása mellett, a külügyi és biztonságpolitikai főképviselő átfogó felügyelete alatt stratégiai szintű parancsnokságot és felügyeletet gyakorol a KBVP valamennyi polgári missziójának tervezése és vezetése felett, és aki a polgári missziók vezetőinek főparancsnoka, hatáskörrel rendelkezik az Unió valamennyi polgári missziója személyzetének a 2009/906 határozat 6. cikke (2) bekezdése értelmében vett kirendelésére. Ezzel szemben a személyzetnek az egyes missziókon belüli beosztása és átcsoportosítása az EUPM misszióvezetőjének kizárólagos hatáskörébe tartozik.

[omissis]

2) Az átcsoportosításról szóló határozat meghozatala előtt a kirendelő tagállammal történő konzultáció elmulasztására alapított, második részről

[omissis]

75 Először is, ami a felperes arra vonatkozó érvét illeti, amely szerint az EUPM misszióvezetője eljárásjogi jogsértést követett el, amikor a 2009/906 határozatot a kirendelő tagállammal történő konzultáció nélkül hozta meg, mindenekelőtt rá kell mutatni arra, hogy a felperes nem jelöl meg egyetlen olyan rendelkezést sem, amelynek értelmében szükség lett volna ilyen konzultációra.

76 Ezt követően meg kell állapítani, hogy az EUPM misszióvezetője sem a 2009/906 határozat és a műveleti terv szövege, sem ezek szelleme alapján nem köteles előzetes konzultációt folytatni a kirendelő hatósággal, mielőtt a tagállamok által kirendelt személyzet átcsoportosításáról határozna.

77 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2009/906 határozat 7. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban az EUPM személyzete szerződéses alapon toborzott, illetve az Unió vagy a tagállamok által kirendelt személyekből áll. Ami konkrétan a tagállamok által kirendelt személyeket illeti, a 2009/906 határozat 5. cikke (4) bekezdésének második mondatából, valamint a műveleti terv 5.2. pontjából kitűnik, hogy a nemzeti hatóságok a személyi állományuk, csoportjaik és egységeik operatív irányítását a polgári műveleti parancsnokra ruházzák át, míg ugyanezen határozat 6. cikkének (2) bekezdése szerint e helyszíni operatív irányítást a misszióvezető gyakorolja.

78 Márpedig a fenti 69. pontban kifejtettek szerint a parancsnoklási és irányítási struktúrára vonatkozó iránymutatások 6. pontja (1) bekezdésének c) pontjából kitűnik, hogy az operatív irányítás szükségszerűen magában foglalja annak lehetőségét, hogy a misszióvezető a misszió megvalósítása érdekében mielőbb meghozza a személyzet átcsoportosítását is magában foglaló határozatokat, illetve a tagállamok által kiküldött személyeket e határozatok hatálya alá vonja. Ezért összeegyeztethetetlen a misszió működésének e jellemzőjével a kirendelő hatósággal történő, a felperes által említett előzetes konzultációs eljárás.

79 Egyébiránt a KBVP-missziókra irányadó szabályokkal összhangban a felperes kifejezett beleegyezését kérték ahhoz, hogy a misszión belül a jelentkezésében megjelölt álláshelytől eltérő álláshelyre osszák be, és következésképpen az általa 2008. november 10–én kitöltött és aláírt jelentkezési lap – amely arra az álláshelyre vonatkozott, amelyből a felperest átcsoportosították – tartalmazta a felperes beleegyezését. A felperes által a tárgyaláson előadottakkal ellentétben az említett jelentkezésből nem tűnik ki, hogy a belegyezése kizárólag a szarajevói főparancsnokságon belüli többi álláshelyre korlátozódott volna, és kizárta volna az EUPM többi szervezeti egységét.

80 Meg kell állapítani, hogy a 2009/906 határozat rendelkezéseiből kitűnik, hogy a tagállamok, illetve az Unió intézményei által kirendelt alkalmazottak a feladataik „helyszíni” ellátása tekintetében ugyanazon szabályok hatálya alá tartoztak (lásd ebben az értelemben: a fellebbezés tárgyában hozott ítélet 50. pontja).

81 Következésképpen semmi sem enged arra következtetni, hogy összeegyeztethető lenne az EUPM által folytatott válságkezelési műveletekkel az, ha a tagállamok által kirendelt személyekkel szemben eltérő bánásmódot alkalmaznának az Unió intézményei által kirendelt személyekhez képest a „helyszíni” átcsoportosítási eljárás tekintetében.

82 Másodszor, ami azon érvet illeti, amely szerint az olasz alkotmánynak az igazságügyi tisztviselők pártatlanságát a feladataik ellátása körében biztosítani kívánó kifejezett rendelkezése alapján a felperes nem lett volna átcsoportosítható, mindenekelőtt hangsúlyozni kell, hogy a felperes nem jelöli meg az olasz alkotmány azon cikkét, amelyre ezen érvet alapítja. Amennyiben feltételezzük, hogy a felperes az olasz alkotmánynak az igazságügyi tisztviselők elmozdíthatatlanságát garantáló 107. cikkére hivatkozik, amelynek értelmében az igazságügyi tisztviselők nem helyezhetők át a beleegyezésük vagy különleges eljárás lefolytatása nélkül, meg kell állapítani, hogy ezen említett garancia a jelen esetben nem alkalmazható.

83 Ugyanis, először is, a felperest nem ügyészi, hanem olyan jogtanácsosi álláshelyre osztották be az EUPM-en belül, amelynek tekintetében relevánsnak találták az ügyészként szerzett szakmai gyakorlatát. Egyébiránt a felperes kizárólag a nemzeti hatóságokkal szemben őrizte meg a nemzeti jog szerinti, igazságügyi tisztviselői jogállását. Az EUPM-hez történt kirendelése óta nem igazságügyi tisztviselői, hanem kirendelt nemzeti alkalmazotti jogállással rendelkezik.

84 Másodszor, amikor a felperes egy olyan nemzetközi szervezeten belüli álláshelyre jelentkezett, amelynek a felépítése és működési szabályai nem a felperes kirendelő államának kizárólagos ellenőrzése alá tartoznak, azzal hallgatólagosan beleegyezett abba, hogy aláveti magát az említett szervezet különleges szabályainak.

85 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az első jogalap második részét és következésképpen e jogalap egészét el kell utasítani.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék H-t kötelezi a költségek viselésére.

Berardis Papasavvas Spineanu-Matei

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. április 11-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I. A jogvita előzményei 2

II. A Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás a visszautalást megelőzően 2

a) A 2009/906 határozat rendelkezéseinek megsértésére alapított első jogalapról 3

1) Az EUPM misszióvezetőjének a személyzet átcsoportosításával kapcsolatos határozathozatalra vonatkozó hatáskörének hiányára alapított, első részről 3

2) Az átcsoportosításról szóló határozat meghozatala előtt a kirendelő tagállammal történő konzultáció elmulasztására alapított, második részről 6

i — A jelen szöveg kulcskifejezéseket tartalmazó részében, valamint 80. és 83. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.